

Beste Statenleden,

Mijn naam is ~~Sanne Mollema~~. Moeder van Stella, 10 en Boris van 7. Wij wonen in Wijk aan Zee. Stella en Boris leren, sporten, spelen en slapen hier, 24 uur per dag, 49 weken per jaar. Onze prachtig kustplaats werd vorige week door een kennis 'dat kankerdorp' genoemd. Dat bedoelde zij letterlijk. Ze vroeg mij waarom wij er blijven wonen. Een vraag die regelmatig de sfeer in ons gezin verpest.

Zoals na de uitslag van het GGD-kankeronderzoek. Waaruit bleek dat in onze regio significant meer leukemie en longkanker voorkomt. Of de laatste stofmetingen. Waarbij opnieuw hoge concentraties lood, vanadium en kankerverwekkende PAK's werden gevonden. Dat zijn geen theoretische resultaten. Dat stof ligt op onze tuinmeubels. Onze bakfiets. Op onze vensterbanken.

Nu zet ik mijn zorgen graag om in actie. Zo nam ik het initiatief tot Stofmelder. Een door bewoners betaald klachtenmeldpunt. Met een aantal ouders, regelde ik afdekking voor de zandbakken op het schoolplein. En kraantjes bij de speeltuinen. om handen te wassen. En vorige week stuurde ik een brief. Aan u, uw collega's in de IJmond, in Den Haag en in Brussel.

In de brief een opsomming van onderzoeken en actualiteiten waaruit blijkt dat Tata Steel de uitstoot, veiligheid en opslag van zeer gevaarlijke stoffen niet op orde heeft. En hoe de Provincie en omgevingsdienst te kort schieten bij vergunningverlening, toezicht en handhaving. Voor u geen onbekende feiten. Feiten die op den duur misschien sleets en vervelend worden en die ik graag voorzie van een gezicht.

Ik schreef de brief na wèèr een slapeloze nacht in Wijk aan Zee. Rond één uur werd ik wakker van een penetrante rotte eieren lucht en het geluid van de schrotverwerking. Dat klinkt alsof aan de overkant van de straat het staal van metershoog naar beneden wordt gegooid. Mijn kinderen groeien hiermee op. Net als met het stof en de vlammen uit de fakkelende fabrieksschoorsteen. Die zien zij vanuit hun slaapkamerraam. Ons huis bevindt zich op nog geen kilometer afstand van de fabriek. Is er een verband met de gezondheidsproblemen die we thuis en om ons heen waarnemen? Terwijl ik dit schrijf maakt een schoonmaakbedrijf de speeltuin schoon. Zoals iedere dag.

Dagelijks zijn wij thuis bezig met naleven van corona-maatregelen. Maar is corona wel onze grootste vijand? We tellen het na en constateren: in ons dorp kennen we meer mensen die ziek zijn of al overleden aan longkanker dan aan corona...

Waar het om corona gaat, neemt de overheid terecht maatregelen. Staat de gezondheid van inwoners in de IJmond ook op nummer één? Dan is er toch geen toekomst voor een onveilige en ongezonde fabriek in zo'n dichtbevolkte regio?

U presenteerde het conceptprogramma Tata Steel 2020 – 2050. Dat is niet toereikend. Ik onderschrijf de reactie van Dorpsraad Wijk aan Zee. Het moet concreter, voorzien van meetbare doelen. Vergunningen moeten aangepast, structureel gemonitord en gehandhaafd. Achterstallig onderhouden fabrieken moeten worden gesloten.

Vandaag sta ik hier met een sprankje hoop. Afgelopen week kondigde de gedeputeerde een nieuw, concreet plan aan waarbij hij 'de grenzen van zijn bevoegdheid op zal zoeken'. Vol verwachting kijk ik uit naar de inhoudelijke bekendmaking. Geachte heer Olthof: ook Stella en Boris rekenen op u.